Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2025)0310

Kara eskalācija un humanitārā katastrofa Sudānā

Eiropas Parlamenta 2025. gada 27. novembra rezolūcija par kara eskalāciju un humanitāro katastrofu Sudānā (2025/2984(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu, jo īpaši 2023. gada 15. jūnija rezolūciju par humanitāro stāvokli Sudānā, it īpaši kaujās ierauto bērnu nāvi[1], un 2025. gada 13. marta rezolūciju par smago politisko, humanitāro un cilvēktiesību krīzi Sudānā, jo īpaši seksuālo vardarbību un bērnu izvarošanu[2],

– ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,

– ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolus,

– ņemot vērā centienus būt par starpnieku miera nodrošināšanā Sudānā, jo īpaši Āfrikas Savienības, ANO, Starpvaldību attīstības iestādes, Saūda Arābijas un Amerikas Savienoto Valstu vadītos centienus,

– ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūcijas 1556 (2004) un 2736 (2024) un visas pārējās attiecīgās ANO Drošības padomes rezolūcijas attiecībā uz Sudānu,

– ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes attiecīgās rezolūcijas par cilvēktiesību stāvokli Sudānā,

– ņemot vērā Padomes Lēmumus (KĀDP) 2024/383[3], (KĀDP)

---

1 OV C, C/2024/486, 23.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/486/oj.
2 OV C, C/2025/3154, 20.6.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3154/oj.
3 OV L, 2024/383, 22.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/383/oj.

2024/1784[4], (KĀDP) 2024/2655[5], (KĀDP) 2024/3154[6], (KĀDP) 2025/377[7] un (KĀDP) 2025/1481[8] par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar stāvokli Sudānā,

– ņemot vērā Ārlietu padomes 2025. gada 20. oktobra sanāksmē pieņemtos Padomes secinājumus par Sudānu,

– ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Eiropas Savienības vārdā sniegto paziņojumu par Sudānu 2025. gada 20. novembrī,

– ņemot vērā 2025. gada 23. oktobra rezolūciju par ES un Āfrikas partnerības atjaunošanu: darbs pie kopīgām prioritātēm pirms Angolas samita[9];

– ņemot vērā Reglamenta 136. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā konflikts starp Sudānas Bruņotajiem spēkiem (*SAF*) un Ātrā atbalsta spēkiem (*RSF*), kas sākās 2023. gada aprīlī, ir izvērsies par pasaulē lielāko un smagāko humanitāro un aizsardzības krīzi, izraisot masveida pārvietošanu (gan iekšzemē, gan uz kaimiņvalstīm) — vairāk nekā 7,2 miljoni cilvēku ir pārvietoti iekšzemē un vairāk nekā 4,2 miljoni bēgļu, patvēruma meklētāju un repatriantu ir aizbēguši uz kaimiņvalstīm —, pārtikas trūkumu un plaši izplatītus cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā gandrīz divām trešdaļām Sudānas iedzīvotāju, tostarp 16 miljoniem bērnu, ir ārkārtīgi nepieciešama humānā palīdzība apstākļos, ko raksturo masveida pārvietošana, bads, plaši uzbrukumi civiliedzīvotājiem un humānās palīdzības un medicīnas darbiniekiem, kā arī pamatpakalpojumu sabrukums;

B. tā kā *RSF* pēc 18 mēnešus ilga aplenkuma 2025. gada 26. oktobrī ieņēma Fāširu, izraisot masveida slepkavības un masveida zvērības, tostarp tūlītēju nāvessodu izpildi, sistemātisku seksuālu vardarbību, spīdzināšanu un slepkavības etnisku iemeslu dēļ;

C. tā kā Neatkarīgā starptautiskā faktu vākšanas misija (*IIFFM*) Sudānā ir dokumentējusi izvarošanas kā īpaši nežēlīga kara ieroča izmantošanu, tostarp publisku seksuālu vardarbību un grupveida izvarošanu, kā arī piespiedu laulību izmantošanu, pakļaujot miljoniem cilvēku ar dzimumu saistītas vardarbības riskam;

---

4 OV L, 2024/1784, 24.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1784/oj.
5 OV L, 2024/2655, 9.10.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2655/oj.
6 OV L, 2024/3154, 16.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3154/oj.
7 OV L, 2025/377, 25.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/377/oj.
8 OV L, 2025/1481, 18.7.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1481/oj.
9 Pieņemtie teksti, P10_TA(2025)0253.

D. tā kā *IIFFM* ziņojumā ir konstatēts, ka abas konfliktā iesaistītās puses pārkāpj starptautiskās tiesības un ka šie pārkāpumi ir uzskatāmi par starptautiskiem noziegumiem, jo *RSF* spēki ir pastrādājuši kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci un *SAF* spēki ir izdarījuši starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus, kas arī ir pielīdzināmi kara noziegumiem; tā kā abu pušu izdarītie pārkāpumi ietver etniski un reliģiski mērķētu vardarbību, badu kā kara ieroci, masveida seksuālu vardarbību (tostarp bērnu izvarošanu), bērnu piespiedu vervēšanu, patvaļīgu aizturēšanu un citus smagus pārkāpumus;

E. tā kā abas puses ir izmantojušas humāno palīdzību kā ieroci, kavējot humānās palīdzības organizācijām brīvu un netraucētu piekļuvi tiem, kam tā ir vajadzīga;

F. tā kā visām valstīm, kas iesaistītas ārējas ietekmes īstenošanā uz Sudānu, ir būtiska nozīme konflikta paildzināšanā valstī;

G. tā kā visas konfliktā iesaistītās puses pārkāpj starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības un lielākā daļa šo pārkāpumu ir kara noziegumi; tā kā *RSF* rīcība var būt arī noziegumi pret cilvēci, tostarp vajāšana un iznīcināšana, un šo spēku taktika ietver sistemātiskus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, iedzīvotāju, žurnālistu un mediju darbinieku iebiedēšanu un centienus destabilizēt institucionālo varu;

H. tā kā bērni ir īpaši pakļauti riskam un *UNICEF* ir ziņojis par vairākiem simtiem bērnu izvarošanas gadījumu kopš 2024. gada sākuma; tā kā tiek prognozēts, ka reālie skaitļi ir daudz lielāki; tā kā liels skaits bērnu Sudānā nevar apmeklēt skolu to pagaidu slēgšanas un pārvietošanas dēļ, pakļaujot viņus paaugstinātiem riskiem un liedzot piekļuvi izglītībai;

I. tā kā ES šim reģionam ir piešķīrusi 273 miljonus EUR, no kuriem 161 miljons EUR ir īpaši paredzēts Sudānai;

J. tā kā ES turpina sniegt ārkārtas dzīvības glābšanas palīdzību, kuras pamatā ir vajadzības un humanitārie principi, lai nodrošinātu tūlītēju palīdzību un aizsardzību visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem, sniegtu būtisku palīdzību un uzraudzītu cilvēktiesību pārkāpumus, reaģētu uz smago pārtikas nodrošinājuma un uztura krīzi valstī un sniegtu humāno palīdzību pamatpakalpojumu nodrošināšanai; tā kā sieviešu organizācijām, pretošanās komitejām un neatliekamās palīdzības sniedzējiem kopienās ir centrāla loma civiliedzīvotāju aizsardzībā un pārkāpumu dokumentēšanā;

K. tā kā šo karu dažkārt uzskata par pastarpinātu karu, kurā Sudāna ir kļuvusi par kaujas lauku cīņā par dabas resursiem, piemēram, zeltu, gumiarābiku, dzelzsrūdu, varu un urānu;

L. tā kā Parlaments 2025. gada oktobra rezolūcijā par ES un Āfrikas partnerības atjaunošanu aicināja visus dalībniekus palielināt pārredzamību un iedarbīgi aizliegt visu “asiņaino izrakteņu” ievešanu ES;

M. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Iedzīvotāju fonds (*UNFPA*) un tā partneri turpina sniegt reproduktīvās veselības un aizsardzības pakalpojumus, taču nesenie starptautiskā finansējuma samazinājumi ir piespieduši *UNFPA* pārtraukt darbību vairāk nekā pusē no 93 veselības aprūpes iestādēm, kuras tas atbalstīja Sudānā, kas nozīmē, ka pašlaik darbojas tikai ceturtā daļa no iestādēm, kuras izvarošanas upuriem sniedz klīnisko atbalstu;

1. pauž visstingrāko nosodījumu par *RSF* pastrādātajiem nežēlīgajiem noziegumiem Fāširā un citviet Sudānā, tostarp par plaši izplatītajām etniski orientētajām slepkavībām un vardarbību, izvarošanu un seksuālo paverdzināšanu, spīdzināšanu, piespiedu pazušanu, uzbrukumiem slimnīcām un humanitārajām struktūrām un civiliedzīvotāju apzinātu mērdēšanu badā, kas, iespējams, ir genocīda akti;

2. stingri nosoda vardarbības eskalāciju Sudānā un smagos starptautisko tiesību pārkāpumus, ko pastrādājušas visas puses; uzsver, ka Sudānas konfliktam nav dzīvotspējīga militāra risinājuma un ka karadarbības turpināšanās rada nepieņemamas ciešanas civiliedzīvotājiem un palielina miera un drošības apdraudējumu reģionā;

3. stingri nosoda smagos un sistemātiskos starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus, ko veic gan *RSF*, gan *SAF*, tostarp neselektīvus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, etniski mērķētu vardarbību, seksuālu vardarbību, spīdzināšanu, bērnu kareivju izmantošanu, uzbrukumus slimnīcām un humanitārajām iestādēm un civiliedzīvotāju apzinātu mērdēšanu badā, kas, iespējams, ir genocīda akti;

4. stingri nosoda konfliktu, kas norisinās Sudānā un jau trešo gadu pēc kārtas turpina izdzēst tūkstošiem cilvēku dzīvību un rada milzīgas grūtības Sudānas iedzīvotājiem, kā arī nopietni apdraud stabilitāti un drošību plašākā reģionā;

5. stingri nosoda Sudānā pastāvīgi notiekošo vardarbību, ko īsteno abi bruņotie spēki, un visu iesaistīto pušu pastrādātos smagos starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumus; nosoda humānās palīdzības bloķēšanu un izlaupīšanu un pret humānās palīdzības un medicīniskās aprūpes darbiniekiem, neatliekamās palīdzības sniedzējiem un cilvēktiesību aizstāvjiem vērstos uzbrukumus, kas ir nopietni pamattiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi;

6. pauž pilnīgu solidaritāti ar Sudānas iedzīvotājiem, jo īpaši ar tiem, kas atrodas aplenkuma, bada, pārvietošanas un neselektīvu uzbrukumu visvairāk skartajās teritorijās, un godina vietējos, brīvprātīgos un starptautiskos humānās palīdzības darbiniekus, kas strādā ekstremālos apstākļos, tostarp savstarpējās palīdzības grupas, piemēram, ārkārtas reaģēšanas centrus; pauž cieņu Sudānas

pilsoniskās sabiedrības organizācijām, pretošanās komitejām un sieviešu, darba ņēmēju un jauniešu kustībām;

7. pauž nožēlu par to, ka kaujinieki plaši un sistemātiski kā kara taktiku izmanto seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, tostarp izvarošanu, seksuālo verdzību un piespiedu laulības; prasa steidzami sniegt uz izdzīvojušajiem orientētu atbalstu, tostarp sniegt medicīnisku, psihosociālu un juridisku atbalstu; mudina visas puses nekavējoties izbeigt šos pārkāpumus un nodrošināt, ka vainīgie tiek saukti pie atbildības; uzsver, ka visos humānās palīdzības un miera veidošanas pasākumos par prioritāti ir jānosaka sieviešu un bērnu aizsardzība;

8. atkārtoti apstiprina Sudānas suverenitāti, neatkarību, vienotību un teritoriālo integritāti; aicina ES, tās dalībvalstis un visus Sudānas un starptautiskos dalībniekus atbalstīt Sudānas suverenitāti, vienotību un teritoriālo integritāti, kā arī Hartūmas civilās valdības leģitimitāti; noraida jebkādus mēģinājumus *RSF* kontrolētajās teritorijās izveidot paralēlas vai konkurējošas iestādes vai politiskās struktūras;

9. uzsver, ka galvenā atbildība par konflikta izbeigšanu gulstas uz *RSF*, *SAF* un to sabiedroto paramilitāro grupējumu vadību, kā arī uz personām, kas tiem sniedz tiešu vai netiešu atbalstu; mudina visus ārējos dalībniekus veikt nepieciešamos pasākumus, lai izbeigtu ieroču un cita militārā aprīkojuma pārdošanu vai piegādi visām pusēm saskaņā ar ieroču embargo, kas noteikts ar ANO Drošības padomes Rezolūcijām 1556 (2004) un 1591 (2005);

10. nosoda visus ārējas iejaukšanās veidus, kas veicina karu Sudānā, tostarp ieroču sūtījumus, algotņu izmantošanu, zelta kontrabandu un nelikumīgus finanšu tīklus, kas grauj Sudānas suverenitāti un tiešā veidā veicina masveida zvērības, un uzsver, ka par šādām darbībām var iestāties starptautiska atbildība; prasa nekavējoties izbeigt algotņu vervēšanu un piegāžu un militārā vai loģistikas atbalsta sniegšanu *RSF* un sabiedrotajiem paramilitārajiem grupējumiem;

11. uzsver Sudānas pilsoniskās sabiedrības, pretošanās komiteju, arodbiedrību, sieviešu un jauniešu organizāciju, minoritāšu un marginalizēto kopienu un citu vietējo dalībnieku centrālo lomu jebkurā politiskā izlīgumā; prasa ES piešķirt prioritāti viņu līdzdalībai, aizsardzībai un resursu nodrošināšanai, tostarp izmantojot tiešu, elastīgu finansējumu un drošas telpas iniciatīvas;

12. aicina atjaunot un stiprināt tiesiskumu, pārskatatbildību, starptautisko tiesību, tostarp starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību, ievērošanu un tiesiskumu Sudānā; uzsver, ka Sudānas nākotni nevar veidot vardarbīgi ekstrēmistu grupējumi un tīkli, kuru destabilizējošā ietekme ilgstoši ir veicinājusi vardarbību un nestabilitāti Sudānā un visā reģionā; prasa nekavējoties pārtraukt karadarbību un aicina visas puses iesaistīties jēgpilnā dialogā, lai izbeigtu konfliktu un veidotu pāreju uz civilu demokrātisku

pārvaldību; aicina visus trešo pušu dalībniekus atbalstīt diplomātiskās darbības, lai nodrošinātu karadarbības pārtraukšanu; nosoda visus ANO ieroču embargo pārkāpumus; atkārtoti apstiprina, ka patiesi civiliedzīvotāju vadīta pāreja ir vienīgais dzīvotspējīgais ceļš uz ilgtspējīgu mieru Sudānā; stingri atbalsta Āfrikas Savienības un reģionālo partneru centienus veicināt miera procesu; uzsver, ka Sudānas pilsoniskajai sabiedrībai, jo īpaši sieviešu vadītām organizācijām, ir jābūt miera sarunu centrā un jāvada pārejas process; šajā nolūkā aicina ES un tās dalībvalstis proaktīvi veicināt miera sarunas ar starptautiskās sabiedrības partneriem un politiski un finansiāli atbalstīt Sudānas pilsonisko sabiedrību, sieviešu vadītas organizācijas, cilvēktiesību aizstāvjus un žurnālistus;

13. prasa atvērt drošus humanitāros koridorus, jo īpaši Fāširā, Kadugli un Obeidā, un aicina Apvienoto Nāciju Organizāciju un Āfrikas Savienību tos uzraudzīt un pārbaudīt, lai nodrošinātu atbilstību; uzsver, ka ES ir aktīvi jāveicina un jāatbalsta pārbaudāms pamiers kā jebkura ilgtspējīga miera procesa priekšnoteikums;

14. prasa nekavējoties nodrošināt drošu un netraucētu humānās palīdzības piekļuvi visiem skartajiem iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu atrašanās vietas un prasa abām pusēm pārtraukt palīdzības izmantošanu par ieroci; mudina visas konfliktā iesaistītās puses nekavējoties novērst visus šķēršļus, kas kavē humānās palīdzības sniegšanu, un nodrošināt tūlītēju, beznosacījumu, drošu un netraucētu piekļuvi humānajai palīdzībai, pārtraukt apzinātus šķēršļus un aizsargāt civiliedzīvotājus; aicina sniegt atbalstu kaimiņvalstīm, kuras uzņem Sudānas bēgļus;

15. aicina karojošās puses nekavējoties atjaunot sakaru pakalpojumus visā Sudānā, izbeidzot interneta pārtraukumus, kas pārkāpj Sudānas iedzīvotāju tiesības uz informāciju, kavē humānās palīdzības un neatliekamās palīdzības pakalpojumu sniegšanu, ietekmē civiliedzīvotāju drošību un aizsardzību un kavē būtisku uzraudzību un ziņošanu par notiekošajiem starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem;

16. pauž nožēlu par masveida slepkavībām, nāvessodiem un seksuālo vardarbību Fāširā un tās apkārtnē *RSF* uzbrukuma laikā un pēc tā; pauž dziļas bažas par ziņojumiem par nolaupīšanas turpināšanos un humānās palīdzības piekļuves trūkumu; jo īpaši nosoda apzinātos uzbrukumus civilajai infrastruktūrai, tostarp mošeju un baznīcu iznīcināšanu, un aicina aizsargāt reliģiskās minoritātes un aizsargāt to tiesības praktizēt savu reliģiju;

17. mudina karojošās puses nekavējoties izbeigt karadarbību, pārtraukt visus uzbrukumus civiliedzīvotājiem un civilajai infrastruktūrai, apturēt uzbrukumus infrastruktūrai un humānajai palīdzībai, izbeigt bada un seksuālās vardarbības kā kara ieroču izmantošanu, pārtraukt bērnu kareivju vervēšanu un izmantošanu un atļaut netraucētu piekļuvi humānajai palīdzībai visā valstī, izveidot

humanitāros koridorus, meklēt risinājumu sarunu ceļā un pildīt Džidas deklarācijas saistības; pauž dziļas bažas par satraucošo humanitārās krīzes pasliktināšanos Sudānā, jo konflikts ir izraisījis un turpina izraisīt vissmagāko humanitāro katastrofu pasaules mērogā un dažās valsts daļās ir konstatēts bads; turklāt pauž bažas par ietekmi, ko rada masveida migrācija uz kaimiņvalstīm;

18. aicina visas puses nekavējoties izbeigt plaši izplatīto praksi izmantot kā kara ieročus izvarošanu un visus citus seksuālas un dzimumbalstītas vardarbības veidus; prasa atbalstīt seksuālā vardarbībā cietušo upuru aizsardzību, aprūpi, ārstēšanu un psihosociālo atbalstu;

19. aicina karojošās puses pārtraukt mērķtiecīgus uzbrukumus un vajāšanu, kas vērsta pret Sudānas aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;

20. mudina visas puses pildīt savas saistības saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām un cilvēktiesībām, darot visu iespējamo, lai aizsargātu civiliedzīvotājus un civilus objektus; uzsver, ka centienos risināt Sudānas konfliktu ir prioritāri jāpievēršas sieviešu un meiteņu situācijai Sudānā, jo īpaši notiekošajai ar konfliktu saistītajai seksuālajai vardarbībai; uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamu atbalstu neatliekamās palīdzības sociālajiem dienestiem un sniegt īpašu atbalstu seksuālas un ar dzimumu saistīta vardarbības upuru aizsardzības, aprūpes, ārstēšanas un atbalsta mehānismiem;

21. aicina Sudānas kaimiņvalstis atvērt savas robežas Sudānas bēgļiem un aicina ES un tās dalībvalstis strauji palielināt ārkārtas finansējumu humānās palīdzības sniegšanai Sudānā un bēgļu nometnēs kaimiņvalstīs;

22. uzsver nopietno risku, ka konflikts Sudānā varētu izplatīties uz citiem neaizsargātiem reģioniem, piemēram, Āfrikas ragu un Sāhelu, un pauž nopietnas bažas par Sudānas krīzes ietekmi uz neatbilstīgas migrācijas plūsmām uz Eiropu;

23. mudina Padomi un Komisiju saglabāt un palielināt ES humānās palīdzības saistības Sudānai un reģionam 273 miljonu EUR apmērā, nodrošinot, ka līdzekļi sasniedz tos, kam tie visvairāk vajadzīgi;

24. prasa nekavējoties saukt pie atbildības vainīgos visās kriminālajās darbībās pret Sudānas iedzīvotājiem; aicina ES un dalībvalstis atbalstīt Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijas paplašināšanu, attiecinot to uz visu Sudānu, un atbalstīt neatkarīga tiesu mehānisma izveidi, kā ieteikusi *IIFFM*, un valsts tiesvedības uzsākšanu universālā jurisdikcijā;

25. uzsver, ka pārskatatbildība ir juridisks un morāls pienākums; uzsver, ka taisnīgums nevar gaidīt un ka starptautiskajai sabiedrībai ir jārīkojas izlēmīgi, lai sauktu pie atbildības vainīgos saskaņā ar

starptautiskajām tiesībām;

26. aicina veikt ātru, efektīvu, rūpīgu, neatkarīgu, objektīvu un pārredzamu izmeklēšanu, lai sauktu pie atbildības vainīgos, tostarp tos, kuri ir komandķēdē;

27. aicina ES un tās dalībvalstis divkāršot diplomātiskos centienus pret abām karojošajām pusēm un izmantot visus to rīcībā esošos instrumentus, lai nodrošinātu piekļuvi visiem atbildības mehānismiem, steidzami reaģētu uz nopietniem cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem Sudānā un sauktu vainīgos pie atbildības par šiem pārkāpumiem;

28. uzsver, ka ES pašreizējie ierobežojošie pasākumi ir svarīgi, taču joprojām acīmredzami nepietiekami, lai apturētu notiekošās zvērības; tāpēc aicina uz dziļāku un ilgtspējīgāku diplomātisko sadarbību, jo īpaši ar ES īpašās pārstāves Āfrikas ragā Annette Weber starpniecību, kā arī uz konkrētiem atbildības uzņemšanās pasākumiem, kas vērsti gan pret vainīgajiem, gan viņu līdzdalībniekiem visā pasaulē; turklāt aicina iecelt ES īpašo sūtni Sudānā ar stingrām pilnvarām koordinēt ES rīcību, sadarboties ar reģionālajiem partneriem, veicināt diplomātisko sadarbību un nodrošināt pastāvīgu atbalstu Sudānas pilsoniskajai sabiedrībai, cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un demokrātiskajiem dalībniekiem;

29. mudina ES saskaņā ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu piemērot mērķtiecīgas sankcijas galvenajiem *RSF* un *SAF* komandieriem, tostarp ģenerāļiem *Abdel Fattah al-Burhan* un *Muhammad Hamdan “Hemedti” Dagalo* un to attiecīgajiem tīkliem, kā arī finansētājiem un ārējiem veicinātājiem par viņu atbildību par nopietniem starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem;

30. aicina Padomi steidzami uzsākt procedūru, lai novērtētu, vai RSF atbilst kritērijiem iekļaušanai ES “teroristu sarakstā”, nodrošinot to, ka pietiekamie pierādījumi par RSF darbībām tiek stingri pārbaudīti, un, ja tas ir pamatoti, ES dalībvalstīm tos vienprātīgi noteikt par šādu organizāciju;

31. aicina Komisijas priekšsēdētājas vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisiju, Padomi un dalībvalstis, ņemot vērā to saistības saskaņā ar ANO Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, stingri rīkoties un cieši sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, lai nepieļautu genocīdu Sudānā;

32. mudina visas konfliktā iesaistītās puses konstruktīvi iesaistīties iekļaujošās sarunās par pamieru un uzsver, ka steidzami ir vajadzīgs uzticams un iekļaujošs mediācijas process; mudina visus ārējos dalībniekus, kas tieši vai netieši piegādā ieročus, finansiālu atbalstu vai sniedz jebkāda cita veida atbalstu karojošajām pusēm, nekavējoties pārtraukt šāda atbalsta sniegšanu un ievērot ANO

ieroču embargo; norāda, ka spēkā esošais ieroču embargo attiecas tikai uz Dārfūru, un aicina to paplašināt, lai aptvertu visu Sudānu;

33. atzinīgi vērtē *Quad* (Ēģipte, Saūda Arābija, Apvienotie Arābu Emirāti un Amerikas Savienotās Valstis) 2025. gada 12. septembra kopīgo paziņojumu par konflikta izbeigšanu Sudānā un atgādina, ka tas joprojām ir vienīgais atzītais mediācijas formāts šim konfliktam; pauž atbalstu Āfrikas Savienības un Starpvaldību attīstības iestādes centieniem koordinēt starptautisko un divpusējo spiedienu uz visām pusēm, lai nodrošinātu pamieru, uzlabotu humānās palīdzības piekļuvi un atsāktu iekļaujošu politisko dialogu sadarbībā ar tādiem partneriem kā ES, Arābu valstu līga un Apvienoto Nāciju Organizācija;

34. uzdod priekšsēdētājai nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Āfrikas Savienībai, ANO ģenerālsekretāram, ANO Cilvēktiesību padomei, Starptautiskajai Krimināltiesai un Sudānas iestādēm.